

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VI. Concilium Aurelianense secundum congregatum fuit juſu Regem.
Explicatur immutatio quæ in sequentibus Conciliis accidit circa jura regia.
Prima omnium Synodus Arvernensis imminuere cœpit regiam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

referri potest earum quæ pendebant à metropolibus supra memoratis) fuisse ex Hispanis, & Palentio nimirum, sive Palentia, quæ civitas erat episcopal in provincia Cartaginensi, qui cum forte Tolosæ degeret in comitatu Alarici, Synodo Agathensi potuit interesse.

Synodus Epaonensis, itemque Lugdunensis, habita fuerunt anno D X V I I , ab Episcopis regni Burgundionum, quibus nulli regni Francorum Episcopi adfuerere.

I. Quod attinet ad Episcopos qui Francorum dominationi parebant, prima eorum synodus fuit Aurelianensis prima, quæ ex præcepto Clodovei Regis habita est, post excisum regnum Vvisigothorum adiectaque imperio Francico quatuor metropoles ex iis quas Alaricus obtinebat. Turonensem videlicet, Bituricensem, Burdegalensem, & Elusanam sive Novempopulananam. At Narbonensis, excepta civitate Tolosana, remansit sub ditione Regum Gotthorum in Hispania; Arelatenfis verò, Theodorico Regi Italæ cessit. Consideranda autem est in primis diligenter auctoritas hujus Concilij, quod paulò post habitum est quam Clodoveus Christianam religionem suscepisset; quoniam ad illius formam cetera Galliæ Concilia celebrata sunt, tam in prima Regum nostrorum dynastia, quam in secunda.

Igitur Concilium habitum fuit anno D XI . in civitate Aurelianensi ab Episcopis provinciarum Galliæ quæ Regi Clodoveo parabant. Nam præter Metropolitanum Turonensem, Bituricensem, Burdegalensem, & Elusanum, ac quamplurimos Episcopose earum provinciarum quæ recens imperio Clodovei adiectæ erant, convenere etiam Metropolitanus Rothomagensis & quamplurimi Episcopi provinciarum Senonensis & Remensis. Treverensis tamen, Moguntinus, & Colonensis non adfuerere; nisi fortassis hac in parte laborent subscriptiones Episcoporum.

III. Quoniam verò conventus ille coactus erat ex septem provinciis, idoque extraordinarius erat, necessarium fuit ut à Rege convocaretur. Atque id eò magis obtainere debuit quod nullus Exarchus aut primus Metropolitanus esset in regno; cum Arelatenfis, cui ea sollicitudo olim delegata fuerat ab Hilario Papa, Regum Italæ dominationi subjectus esset; qui angulum illum Galliæ in regno Italæ annumerabant, velut provinciam particularem, ita ut Gallia provincia dicereatur; quemadmodum apud Gothos Hispanos provincia Narbonensis vocabatur *provincia Gallia*.

Tom. II.

Sanè præfatio Concilij Aurelianensis docet illud à Clodoveo Rege convocatum esse. quod in primis quærebamus.

IV. Post obitum Clodovei, regnum ejus divisum est in tetrarchias, ita tamen ut unusquisque liberorum ejus retinuerit nomen Regis Francorum. Portiones autem eorum distinguebantur ex nomine Regis, exempli causa regnum Childeberti, vel Clotarii; ut patet ex epistolis à Vigilio Papa scriptis ad Episcopos sub regno Childeberti Regis per Gallias constitutos. Vetus Chronicon Marij, uniuscujusque portionis tractum Marcham nuncupat, ut Marcham Childeberti. Id verò sortem nominat Concilium Arvernense habitum anno D XXXVII. in epistola ad Regem Theodebertum scripta; qua eum Episcopi rogant ne Clerici aut laici qui sub unius Regum imperio habitant, facultates amittant quæ ipsis competunt in sorte alterius Regis: *Ne dum unius Regis quisque potestati ac dominio subjacet, in alterius sorte possum amitteret facultatem.*

V. Quoniam verò quilibet Regum iuria regni sui conservare studebat, hinc factum est ut Concilia quæ tunc temporis habita sunt, diverse composita sint. Quippe interdum ad ea conveniebant Episcopi ex provinciis omnium regnum. Verum id ex Regum consensu fiebat; quemadmodum Synodus Sardicensis, quæ ex Episcopis Orientis & Occidentis constabat, convocata fuit literis Imperatorum Constantij & Constantis, qui fratres erant. Aliquando verò Concilia ex iis tantum Episcopis constabant qui in ejus Regis imperio habitabant à quo evocabantur. cujusmodi sunt omnia ferè Concilia Gallicana. Ad hoc autem ut ea rata essent, necessarium non erat ut eis Episcopi ex omnibus Gallia provinciis interessent. Nam canon primus Concilij tertij Aurelianensis, quo rejiciuntur excusationes Episcoporum qui eo prætextu absunt à synodo quod in alterius Principis sorte seu divisione consistant, intelligendus est de synodo uniuscujusque Metropolitani, id est, provinciali, non autem de Synodo nationali, ut constat ex verbis canonis,

VI. Concilium Aurelianense secundum congregatum fuit iussu Childeberti ejusque fratribus anno D XXXVII. quemadmodum synodus ipsa fatetur in præfatione: *Cum ex præceptione glorioſissimorum Regum in Aurelianensem urbem, de observatione legis catholicæ tractaturi, Deo auxiliante convenimus. Vnde patet patres illius synodi agnoscere inesse Regi auctoritatem pro convectione synodi. At sequentia Concilia eam*

Hh

Concil. Aurelian. can. 1. *Quid tamen ex hisce excusationem filii uicerint esse sublatam, si absentiam suam divisa sunt fortis crediderint excusandam.*

infringere tentarunt, ut suam conservarent integriorem, tribuentia videlicet Regi simplicem consensum, Episcopis vero jus conveniendi. Verum ea presumptio repressa est quoties potestate sua uti Reges voluerunt, quam legitimam esse agnovit Gregorius magnus.

Anno DXXXV. habita fuit Synodus Arvernensis eorum Episcoporum qui in regno Theodeberti erant, in regno scilicet Austrorum, veluti Treverensis, Agrippenensis, Metensis, Virdunensis, & aliquot Episcoporum regni Burgundionum, quod abolitum anno DXXXII. inter Reges Francorum fuerat divisum. Synodus illa Arvernensis, prima omnium immixtuere cœpit regiam auctoritatem. Tantum enim abest ut se coactam fateatur iussu Principis, quemadmodum à duabus synodis superioribus pronuntiatum fuerat, ut etiam dicant Episcopi se congregatos fuisse à Spiritu sancto, cum consensu Regis Theodeberti, multum videlicet recedentes à consuetudine Conciliorum generalium, quorum patres profitebantur se literis Imperatorum congregatos fuisse in nomine Spiritus sancti, non autem à Spiritu sancto. *Cum in nomine Domini, inquit Concilium Arvernense in prefatione, congregante sancto Spiritu, consentiente Domino nostro gloriosissimo piissimoque Rege Theodeberio, in Arverna urbe sancta synodus convenisset.* At Episcopi Concilij tertij Aurelianensis robustius deprimunt auctoritatem regiam. Nullam enim mentionem faciunt consensus regij pro congregandis Sacerdotibus; sicut nec Aurelianense quartum habitum anno quingentesimo quadragesimo primo, nec Parisiense tertium anno quingentesimo quinquagesso septimo, neque demum Lugdunense secundum anno quingentesimo sexagesimo septimo; tametsi Gregorius Turonensis in libro v. hist. cap. xx. scribat illud fuisse coactum iussu Regis Gunthramni: *Congregari synodum ad urbem Lugdunensem jussit.*

VII. Concilium Parisiense secundum, itemque Turonense secundum, iis verbis utuntur quæ jura quidem Regum non omnino dissimulant, sed ita enervant atque imminuunt ut ni aliunde ratio suppeteret ea restituendi, dimidium regiae auctoritatis pericitari videatur. Nam licet Concilium Aurelianense quintum habitum anno DXLIX. intra temperamentum cuiusdam cancellos se contineat, dum ait, *Clementissimus Princeps, triumphorum titulis invictissimus, Dominus Childebertus Rex, pro amore sacra fidei & statu religionis, in Aurelianensi urbe congregavit in unum Domini Sacerdotes, syno-*

dus tamen Parisiensis secunda habita anno D L V. quæ fuerint in ea convocanda partes Principis, frigidè admodum explicat, his verbis: *Cum in urbem Parisiis ad invitationem Domini Regis glorioissimi Childeberti venissemus. Synodus vero Turonensis secunda habita anno D L X V I . nihil hec spectat præter conniventiam consensumque Principis: Quapropter Christo auctifice in Turonica civitate, Concilio concordante, juxta conniventiam glorioissimi Domini Chariberti Regis annuentes, coadunati. Sed Episcopi illi multam de se suspicionem injiciunt in hac causa. Quippe apertius animi fufensa exprimentes, non quidem ratione habita Principis tunc regnantis, sed Clodovei primi, qui diu ante mortuus erat, cujusque res gestæ ceteris Principibus exemplo esse debent, non dubitant scribere in canone x x i . illum supplicasse Episcopis ut ad Synodum Aurelianensem convenirent. Et tamen epistola synodica illius synodi contrarium evincit, cum in ea patres ingenuè fateantur se iussu Clodovei fuisse congregatos in urbe Aurelianensi.*

VIII. At Concilium Matisconense primum, & secundum, itemque Valentininum secundum, Parisiense quintum, & Cabilonense iis verbis usâ sunt quæ Regum auctoritati respondent; penes quos est jus non solùm invitandi Episcopos ad synodum, aut eorum congregationi consentendi, sed etiam eam jubendi & imperandi. Episcopi Concilij Matisconensis primi, quod habitum est anno quingentesimo octagesimo primo, fatentur se congregatos esse ex evocatione glorioissimi Domini Gunthramni. Qui loquendi modus explicat jus & potentiam ejus qui per literas suas convocat synodum. Sanè jus quod Metropolitanus competit convocandi Concilij Episcoporum sua provinciæ, eo vocabulo explicatur in Concilio Aurelianensi tertio, can. i. *Ad quam civitatem suos evocet fratres. Tractus est autem hic loquendi modus ex capite quadragesimo decretorum Papæ Leonis, qui ad Episcopum Thessalonicensem Illyrici Exarchum ita scribit: In evocandis autem à te Episcopis moderatissimum esse te volumus.* Quare cum synodus Matisconensis fateatur se congregatam esse ex evocatione Regis Gunthramni, prorsus manifestum est eam in unam conspirare sententiam cum Episcopis synodi Valentine secundæ habite anno quingentesimo octagesimo quarto, qui scribunt mediocritatem suam in urbe Valentina convenisse juxta imperium glorioissimi Gunthramni Regis.

IX. Magni momenti est secunda synodus